

Cantități importante de materiale de construcții pentru țărânie

În vederea satisfacerii nevoilor țărâniei, Ministerul Industriei Materialelor de Construcții va repartiza, în cursul acestui an, cantități de materiale de construcții cu mult peste fața de anul trecut. Astfel, prin unitățile Centrocop, țărâniea va primi în acest an cu 46.362.000 mai multe țigle, cu 29.371.000 bucăți mai multe cărămizi, cu 28.655 tone mai mult ciment, cu 41.274 tone mai mult var, cu 350.500 m³ mai multe geamuri, cu 815.000 m³ mai mult carton asfaltat decât în 1956. Numai gospodăriile colective vor fi livrate în acest an cu 819.000 bucăți mai multe țigle și cu 3.542.000 bucăți mai multe cărămizi decât anul trecut. Cantități cu mult mai mari față de anul trecut vor fi desluate în acest an și prin rețeaua Ministerului Comerțului Interior.

Prin rețeaua comerțului de stat populația va primi, mai mult decât în anul trecut, 19.218.000 bucăți țigle, cu 38.980.000 bucăți cărămizi, 34.117 tone ciment, 31.724 tone var, 224.000 m³ geamuri și 1.180.000 m³ carton asfaltat.

Intâlnire cu o veche cunoștință MAISTRUL OȚELAR MATEI STUBNEA

despre câteva probleme ale muncii oțelarilor reșițeni

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

Este ora 11 fără cîteva minute. La cuprul nr. 7 se apropie momentul elaborării șarjei. Pe fețele oamenilor, în întreaga atmosferă plutește cea tensiune încordată din preajma elaborării unei șarje. Oțelarii din echipa prim topitorului Gh. Barbu umbliă repede, pregătind totul în cele mai mici amănunte. Au terminat. Sînt gata. Și totuși desțaparea cuprului întîrzie. Care să fie cauza? O altă întîndu-mă după un om de o statură masivă, ce coboară repede scările metalice din spatele cuprului. Da aici, jos, în hala de turnare se află cauza întîrzierii: pregătirea formelor nu a fost încă terminată.

Intervenția omului care a coborât scara în hala de turnare se pare că

a mai scurtat din așteptarea oțelarii. Scoaterea șarjei poate începe.

Omul care a coborât mai înainte în hala de turnare este acum din nou lingă cuprul. Mai dă cîteva indicații oțelarii cum să se facă din nou încălzirea cuprului și trece mai departe la altă brigadă care are poate nevoie de statul lui. Știi cine este acest vechi oțelar reșițean? Îi spunem Matei Stubnea. Este înalt, bine legat și poartă întotdeauna la lucru aceași pălărie care a fost cîndva nouă. Poate la prima lui șarjă! Dar asta a fost acum... aproape 34 de ani. Stubnea avea pe atunci doar 14 ani. Nu era oțelar, lucra numai ca aruncător cu lopata, dar tot se numește că lucra la oțelărie, în preajma cuploarelor dogorilor.

Creatorii de modele

Publicul nostru consumator a devenit mai exigent. El cere ca industria noastră să-i furnizeze modele mai originale și mai variate de produse. Pentru a satisface aceste pretenții justificate ale oamenilor muncii, creatorii de modele se străduiesc să le pună la dispoziție măruri pe măsura cerințelor lor.

În clișeu: Creatorii de modele Eugen Bodor, Kurt Hartel și Ana Chertez de la fabrica de postav „Libertatea” Sibiu revăd noile modele de jecături pe care le vor pune în fabricație în acest an.

Foto: NICU, VASILE

O mare forță

Oștire scurtă, impresionantă însă prin conținutul ei, ne-a parvenit la redacție: o telegramă a agenției „China Nouă” care ne anunță că peste 90 la sută din numărul gospodăriilor țărănești din R. P. Chineză s-au unit în cooperative agricole de tip superior. Aceasta demonstrează că poporul chinez a obținut o strălucită victorie, o victorie hotărîtoare în transformarea socialistă a agriculturii. Poate că nu ar mai trebui adăugat nimic pentru a sublinia însemnătatea acestui eveniment. Socotim însă că ar fi util să reamintim cititorilor noștri cîte-

Insușirea experienței revoluției și construcției socialiste din Uniunea Sovietică, lînd ceea ce este fundamental valabil în experiența Uniunii Sovietice, poporul chinez a arătat că drumul Revoluției din Octombrie este calea principală comună pe care trebuie să o pășim pentru dobîndirea victoriei. Comitetul Central al P. C. Chinez a arătat următoarele în raportul politic prezentat la Congresul al VIII-lea: „Deși revoluția din țara noastră are multe particularități specifice, comunistii chinezi consideră opera lor ca o continuare a va cifre. Potrivit datelor comunicate la cel de al VIII-lea Congres al Partidului Comunist în China din totalul gospodăriilor țărănești intraseră, pînă la mijlocul anului trecut, 91,7% în cooperative agricole de producție. Dintre aceste cooperative, peste 90% erau însă cooperative de tip superior. Astăzi peste 90% din totalul gospodăriilor țărănești fac parte din cooperative de tip superior.

Prin urmare, nu a trecut nici micul an de la efectuarea acestor statistici și efectul economic și politic al statului chinez s-a modificat substanțial. Am putea spune — pe bună dreptate — că în momentul de față transformarea socialistă a agriculturii chineze s-a terminat. În linii mari și cu acum nu se pune decât problema dezvoltării acestei revoluții de proporții grandioase.

Care este secretul acestei unități și rapide acțiuni de transformare socialistă a agriculturii? Aceste succese au devenit posibile datorită promovării creatorilor a liniei marxist-leniniste pe baza conștientizării istorice concrete din China.

Poporul chinez a înțeles că așiduită. El a studiat experiența Uniunii Sovietice și a statelor de democrație populară și a aplicat tot ceea ce era posibil în condițiile concrete ale Chinei. Poporul chinez nu a încetat nici o clipă să scoată în evidență importanța

deosebit de aspru, a putea spune, a fost Stubnea atunci cînd s-a referit la unele din cauzele care au frînat anul trecut munca oțelăriei. „Noi maistrii, care cunoaștem cel mai bine sectorul, prin felul defectelor în care era organizată munca, nu am putut să ne ocupăm de instruirea topitorilor și să ne îngrijim de funcționarea cuploarelor.” Stubnea mi-a amintit și de un exemplu. Bofile cuploarelor de pildă, în loc să dureze cea, 200—300 șarje cădeau chiar înainte de 100, căci oamenii se interesau prea puțin de starea cuploarelor. „În sistemul actual de organizare — mi-a spus Stubnea în continuare — cînd în colaborare cu șeful cuploarelor pot coordona mai bine munca, amemenea lucruri nu se mai întîmplă.”

În ce privește cele 5000 tone oțel pe care oțelarii reșițeni s-au angajat să le dea peste plan pînă la 1 Mai, primul maistrul Stubnea s-a referit la una din cauze principale care trebuie urmăriți pentru realizarea angajamentului. Este vorba de șarjele rapide. Așa am aflat că anul acesta pînă la 20 februarie au fost elaborate 173 de șarje rapide. Cu multă căldură a vorbit el de pildă despre linierii oțelării care se află în fruntea acestor bătălii.

„Vămile Moca cu echipa lui a izbutit să scoată o șarjă în numai 6 ore. Asta e un adevărat record. Dar nu ajunge. Nu vrem să spun să le lăcăm și mai scurte, ci să obținem mai multe șarje rapide. Cu „o floare” nu realizăm angajamentul. Nu așa?”

Intr-adevăr, extinderea șarjelor rapide și-a arătat pînă acum efectul. Anul trecut, durata medie a șarjelor a fost de 11 ore. Anul acesta a scăzut la 10 ore și 7 minute. Minutele economisite la fiecare șarjă se traduc de fapt în tone de oțel în plus. Șarjele mai scurte și cu greutate sporită, au contribuit ca de la începutul anului să se realizeze peste plan peste 3000 tone oțel. Asta nu-i glumă; este oțel în plus pentru fabricarea a cel puțin 18 locomotive sau a cea. 250 de tractoare. Are de ce să se bucure prim-maistrul Stubnea și întregul colectiv al oțelăriei de la Reșița.

TUDOR GHEORGHIU

La cea de a 39-a aniversare a Armatei și Flotei Maritime Sovietice

Recepție la ambasada U.R.S.S.

Atașatul militar, naval și al aerului al Uniunii Sovietice la București, general-maior I. P. Juravlev, a oferit o recepție amicală seara, în clădirea ambasadei U.R.S.S., cu prilejul zilei de 23 februarie, cea de a 39-a aniversare a Armatei și Flotei Maritime Sovietice.

La recepție au luat parte tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoilescu, Gheorghe Apostol, Petre Boroș, Nicolae Ceaușescu, Ion Chiginevici, Miron Constantinescu, general-colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pirvulescu, D. Căluș.

Pe întregul cuprins al patriei noastre oamenii muncii au cinstat cea de a 39-a aniversare a armatei sovietice prin adunări entuziaste.

La Casa Unionarilor din Cluj în cadrul unei adunări festive generalul locotenent Florea Arhip și ofițerul Klason au vorbit în limbile română și maghiară despre Armata sovietică,

Navigația pe Dunăre va fi deschisă la 1 martie

Tempori favorabili din ultimele săptămîni a creat posibilitatea ca, peste puține zile, să se deschidă navigația pe Dunăre. Acum se fac în acest sens pregătirile necesare și la 1 martie primele remorchiere de semnalizare „Giurgiu” și „Mărășești” vor pleca. În cursul inaugurării deschiderii oficiale a navigației, în prima săptămîină a lunii martie vor porni apoi în cursă și primele vase de pasageri.

Pregătirile care se fac în vederea deschiderii navigației pe Dunăre cuprind între altele, și măsurile comune romîno-bulgare pe acea porțiune de fluviu comună ambelor țări. În acest scop, o delegație a Ministerului Transporturilor, Rutiere, Navale și Aeriene, condusă de Ing. Mircea Marinescu, a plecat la Ruse.

O invenție românească: porțelan din sticlă

În cursul, industria materialelor de construcție din țara noastră va da un nou produs: porțelanul din sticlă.

Realizat pentru prima oară în lume de inginerii D. Popescu-Has și Stelian Lungu, de la Institutul de cercetări pentru industria materialelor de construcție, noul produs înlocuiește cu succes porțelanul sau gresia folosit la placarea pereților sau a pardoselilor. Totodată, prețul de cost al noului produs este aproape egal cu cel al produselor din sticlă, întrucît pentru realizarea lui se folosesc materialele prime și utilajele fabricilor de sticlă.

Pentru obținerea lui pe scară industrială, anul acesta s-a început amenajarea unei dintr-o fabrică de sticlă din țara noastră.

Noua invenție românească a fost brevetată în toate țările Europei, iar în prezent se discută tratative pentru brevetarea ei în Statele Unite ale Americii și Canada. (Agerpres)

Acorduri culturale încheiate de Academia R.P.R.

Zilele acestea va avea loc la Berlin festivitatea semnării unui acord cultural direct între Academia R.P.R. și Academia de Științe din Republica Democrată Germană. Acest acord, care va prevedea un schimb reciproc de oameni de știință, stabilirea de teme de cercetări comune și alte acțiuni menite să largască colaborarea între cele două institute, este subordonat acordului cultural în vigoare între țara noastră și R.D. Germană.

Peste câteva zile, la Vargșova, va fi, de asemenea, semnat un acord cultural între Academia R.P.R. și Academia polonă de Științe. Și acest acord este subordonat acordului cultural romîno-polon.

Punctul pe i

Unități dintr-un grup de muzică u-gărd au un repertoriu în care abuzează de cîntec străine.

— Dacă mai invajă și românește o să știe toate limbile!.

Desen de GH. CHIRIAC

Yves Montand și însoțitorii săi au părăsit Capitala

Simbăt după amiază Yves Montand și Simone Signoret au părăsit Capitala, plecînd cu avionul la Sofia. Împreună cu Yves Montand a plecat și orchestra care-l însoțește în acest turneu compus din Henry Crolla, Bob Castella, Marcel Azzola, Emanuel Soudieux, Roger Paraboschi.

Cei prezenți pe aeroportul Băneasa i-au urat lui Yves Montand succes în turneele pe care le va întreprinde în R. P. Bulgară, R.P.F., Iugoslavia și R. P. Ungară.

Imagini dobrogene

ALIAJUL

Conținutul acestui cuvînt este desemnat de dicționar prin formula: produs care... se obține prin topirea laolaltă a metalelor. Cam așa sună definiția. După cum se știe formulele ca și etichetele preferențiale și irevocabile folosește cel mai puțin cînd e vorba de oameni. Adică mai mult strică decât folosește. Sînt totuși nevoi să întrebuințăm o asemenea formulă. Mai cu seamă pentru că vrem să vorbim de oamenii din Dobrogea. Cu aceștia s-au petrecut în anii noștri lucruri care seamănă ca două picături de apă, cu procesul de formare a unui aliaj.

Timutul dintre Dunăre și mare prezintă între altele particularitatea că, la adăpostul unui peisaj cunoscut și aparent monoton, oferă călătorului o nemăpomenită diversitate. În primul rînd o mare diversitate în ceea ce privește componența populației. Convinșiunea aici romîni laolaltă cu lipoveni, greci, țigari, turci, bulgari și cu armeni. Apoi, o diversitate la fel de mare în ceea ce privește obiceiurile. Fiecare neam cu obiceiurile moștenite din moși-strămoși.

Odinoară se întîmpla ca acest conglomerat să se destrame cu violență în elementele lui primare. Atunci Dobrogea se transforma într-un adevărat rîu lîrîtat. Turcii se încăleau cu armenii, grecii cu lipovenii, bulgarii cu romînilor. În asemenea momente rațiunea, bunul simț, buna cuviință dispăreau. Oamenii erau stăpîniți doar de stîlbul sovînescului și al naționalismului. Și se întîmpla destul de des așa ceva. Se întîmpla, deosebit — am vînt să spun — Dobrogea prezenta atunci și o altfel de diversitate și anume o diversitate de avere. Era deosebit de violentă. Alături de latifundiați cu era regie, se întîlneau sute de oameni care n-aveau altă proprietate decât coliba unde stăteau și sacana cu care erau apă în stațiunile balneo-climatiche. Alături de chibăruți cu zeci de hectare se aflau destui țărani cărora ogoruri pe care-i posedau nu le putea da hrană îndosujului și care din această cauză erau obligați să luie în dîmna sau să se bage în răz. Alături de baci care nici nu-și mai lîneau socotela ălor, se întîlneau nu puțin ciobani care căutau la flecare Singheorghe cîte un nou stăpîn.

Așa era pe atunci în Dobrogea (ca de altfel în toată țara) viața: pentru unii muncă, pentru alții cîmă. Cel care simțea tălul acestui viot rădău cîl putea. Se întîmpla însă să se ajungă cîtuși la os, să nu mai poată răbda. Atunci căutau răspunzători. Dacă erau romîni li se părea că de vînt pentru mizeria lor sînt bulgarii; dacă erau greci, credeau că totul vine de la turci și așa mai departe. Începeau încăleările, se deslănuia ura, căpătau lîrli liber patimile. La cîte încăleări și omoruri n-au dat loc raționalismul și sovînsimul și în Palazu și în Dulgheru și în Negru Vodă!

Am cîntinat în anii aceștia Dobrogea foarte des.

De fiecare dată am căutat cu cea mai mare atenție să văd ce se întîmplă acum cu oamenii care o locuiesc, cum trăiesc ei, cum se împacă între ei. În Ostrov am asistat întîmplător la nuntă unor tineri romîni care se deslășura cu aceeași obiceiuri ca și acum 30—40 de ani. Pe lipovenii din Delta i-am văzut cîi în sărbătorile cum au apucat de demult. La Cărbădin am fost invitat cu multă insistență de niște prieteni țigari să iau parte la ospatul ocazionat de un anumit ritual tătară. Cum s'ar spune; așa a fost de cînd lumea, așa-i și acum.

Toluși nu-i așa... Nemiscarea obiceiurilor e numai aparență. În realitate, viața dobrogenei s-a schimbat atît de mult încît aproape că n-o mai recunoști. Aici, ca și în toată țara, latifundiați nu mai sînt, iar chibăruții au fost îngredîți. Liberali de apăsare, oamenii simpli au putut să-și restituie viața într-un fel nou. Regînuș s-a cooperativizat în proporție de peste 75 la sută. Munca făcută în comun a dus pe masa fiecărui om harnic bogate din belșug. Gospodăriile au început să aibă alte preocupări. Sînt preocupări legate de aplicarea științei pentru sporirea rodniciei pămîntului, pentru înnulțirea turmelor și a creștilor, pentru lărgirea podgoriilor. A-

Căpușa Mare e un sat vechi și cuprins în bogata regiune a Clujului. Locuitorii sînt vîrstnici pentru hărnicia și pentru felul cum și-au rezolvat multe din problemele pe care viața le pune în fața lor.

Văd, în clipul nostru, pe deputata Tărbă Buzdug Katalin. Ea este o gazdă primitoare. Cîntul acesta de încălecare a fost mîntorul multor discuții între tînără deputată a satului și consătenii săi. Aici s-au pus la cale multe planuri care au devenit realitate. A cum, pe banca înălțată se află tînărca Gergely Ecaterina. Despre ce vor fi discutînd? Despre școala satului sau despre grădina sezonieră? Nu. Cete două femei discută despre electrificarea satului, la care femeile — în cîntecul zilei de 8 Martie — sînt chemate și ele să participe cu floarea.

Polai Mihai POPESCU.

Semnificația unei aniversări

12 ani de la masacrul din Piața Palatului

Sînt zile și zile. Sînt zile care trec, zboară ca duse de vînt. Și zile care se întîlneau pentru totdeauna în minte. O asemenea zi e pentru noi 24 februarie 1945. Atunci s-a săvîrșit una dintre cele mai sîngeroase crime ale bușugheziei romînești față de oamenii muncii de la noi. Fașiste sînt cunoscut. Eliberată din lanțurile fașiste țara noastră se îndrepta cu pași repezi spre o viață nouă. Muncitorii lîrîtau rîndurile se organizau. Țăranii intrau pe moșile boierești și începeau să le întîrzie. Toate acestea au alarmat serios nu numai cercurile reacționare de la noi ci și pe cele din străinătate. Ele, aceste cercuri, au căutat să facă tot ce le-au stat în putere pentru a menține în țara noastră vechile orînduiri. Prin uneltirile lor, la cîrma țării a fost adus generalul Rădescu. Era omul lor de încredere. Această încredere și-o câștigase nu numai prin legăturile pe care le avea cu cercurile reacționare ci și prin ura pe care o manifestase față de comunisti. Evenimentele care au urmat au demonstrat că alegerea făcută de reacționarii era îndreptățită.

Oamenii muncii au trecut la acțiunile hotărîtoare. Au început să seghetască uneltirile fașiste, să ecară schimbarea protecției și primăriilor fașiste. În lăta acestei situații Rădescu a pus la cale în complicitate cu regie un plan criminal. El lînea să dea o lovitură de stat să pună mîna pe putere și cu ajutorul elementelor celor mai țărălute recrutate din rîndul legionarilor și a altor lăpădaturi, să instaurare în țară un regim fașist terocist. Dar masele populare au început să devină vigilențe. Ele au prins să urmărească cu atenție manevrele lui Rădescu și să se pregătească să dea o răspunsă cîvenită.

În ziua de 24 februarie 1945, 500.000 de cetățeni din Capitală se îndreptau spre centrul orașului cîrînd demisia lui Rădescu. Dar abia au ajuns oamenii pînă în Piața fostului palat regal și se sînt pînă la pînă mîntărilor. Trăgeau bandele postate de Rădescu din clădirea palatului regal, și din cea a Ministerului de Interne. Au căzut morți, au căzut răniți. Singele muncitorilor a atropit caldarîmul străzii. Rădescu însă nu și-a atîm scopul. Sub presiunea masei populare el a trebuit să-și dea demisia și să-și lăpășească către stăpîniți săi din apus. Cîteva zile mai tîrziu la cîrma țării s-a instalat un guvern democratic, guvernul condus de Dr. Petru Groza.

Ziua de 24 februarie 1945 include astfel în ea o deosebită semnificație. Ea arată în primul rînd că cercurile reacționare nu se dau în lături de la nimic interese lor. De altfel acest lucru a fost confirmat cu prisosință de evenimentele care au avut loc în toamna anului trecut în Ungaria.

24 februarie ne arată însă și un alt lucru. Ne arată că atunci cînd oamenii muncii sînt uniți nimic nu le poate frînge hotărîrea, nimic nu-i poate cînti. E un lucru pe care e bine a-și fiint minte.

P. IONESCU

Ieri la I. C. A. R.

Înmînarea planurilor de zonare a producției agricole delegaților regionali

La I.C.A.R. a avut loc ieri o festivă, la care au participat colaboratorii Academiei R.P.R. care au lucrat la prima etapă a lucrărilor privind zonarea producției agricole și reprezentanții Ministerului Agriculturii care fac parte din comisiile de zonare a producției agricole în etapa

ÎN CINSTEA ZILEI DE 8 MARTIE

